

# Advokát Zdeněk Koudelka: Ústavní soudce Wintr, děkan Miroslav Ševčík a boj o svobodu

- CZ24 News | 3. listopadu 2023

**ČESKO: Ústavní soudce Jan Wintr se vyjádřil, že nyní může rektor Vysoké školy ekonomické Petr Dvořák odvolat děkana Národohospodářské fakulty Miroslava Ševčíka (JIRÍ MACH: Rektor může Ševčíka odvolat, trvá na svých slovech Wintr, Novinky.cz 1. 11. 2023).**

Svá slova Wintr vztáhl k formálnímu právnímu postupu, ale celé to ve mne vyvolává dojem, že nemůže nevidět materiální faktické okolnosti a přesto odvolání podporuje, když odvolání je pokusem o likvidaci děkana z politických důvodů, což je protiústavní čin. Wintr se jako ústavní soudce vyřadil z případného rozhodování o ústavní stížnosti ve věci samé. Nemůže již plnit roli soudce nepodjatého.

Ve sporu o Ševčíka nejde však jen o Ševčíka, jde o to, zda lidé budou profesně postihováni za to, že mají na vládní moci nezávislé myšlení a nebojí se svobodně vyjadřovat. Případ Miroslava Ševčíka i případ prof. Petra Druláka, který dostal výpověď ze zaměstnání na Ústavu mezinárodních vztahu zřizovaném Ministerstvem zahraničí, přičemž soud výpověď uznal za neplatnou, ukazuje, že se současní držitelé moci nebojí vynucovat provládní postoje i postihem v zaměstnání. Za vlády Petra Fialy ožívá praxe totalitního režimu do roku 1989, jež by se v 90. letech 20. století na vysokých školách a vědeckých ústavech netrpěla.

Za odpudivé hodnotím to, že se rektor Dvořák snížil k tomu, že chce děkana Ševčíka odvolat za jednání, kdy se na protivládní demonstraci snažil pomoci represivním policejním aparátem zbitému a zraněnému člověku. Ševčík jednal morálně a lidsky. Zastal se bližního v nesnázích.

Je respektovanou hodnotou, pokud je vědec veřejně aktivní a veřejná aktivita není nic jiného než politika, v tom nejlepším slova smyslu. Ovšem jako dnes uznáváme Husa i Masaryka, také platí staré přísloví, že doma není nikdo prorokem. I dnes uctíváný Hus byl exkomunikován, pronásledován a nakonec upálen. Tomáši Masarykovi studenti vytloukli okna a vykřičeli jej z přednášky pro jeho veřejné názory, ať už v rámci boje o rukopisy či v době hilsneriády. Jak lehké je uctívat hrdiny dob dávno minulých, protože už v učebnicích ve školních škamnách nám řekli, že jsou to ti správní, stateční rekové, a jak těžké bylo rozpoznat a hájit je za jejich života, když nebylo tak zřejmé, zda jde o skutečné hrdiny či falešné proroky. To je však úkol každé doby a každého člověka, který nechce být jen ovládaný objekt, ale sám dokáže hodnotit a má odvahu říci ANO nebo NE. Jasně, nedvojznačně.

Hon na Ševčíka a Druláka připomíná období normalizace. Na vysokých školách se nejprve zaměřila na funkcionáře. Ti, kteří nepochopili politický tep doby, museli opustit své funkce. Ještě třebas nějakou dobu učili či báдали, ale pak skončilo i to, pak nesměli učit. Normalizace se ze svých začátků, kdy se ještě mohlo snít o kádárizaci, proměnila v husákovsko-bilakovský dvacetiletý reálný socialismus.

Znakem normalizace na vysokých školách bylo, že nezasáhla cizí okupační moc, ale čistky prováděli ti, kteří dosud pracovali s těmi, které politicky čistili. Ti, kteří pochopili potřebu doby, se dali do služeb držitelů moci. V tom je odkaz normalizace varovný pro dnešek a vidím nebezpečí právě na případu Ševčík. Prostě pokud se akademičtí funkcionáři budou bát postavit se moci, budou bát pomoci zbitým, protože jim bude hrozit ztráta místa, tak to povede k autocenzuře v jednání, v psaní, v životě. Podobnost s normalizací je, že roli vyhazovače nepřinesl nějaký cizí voják na bodáku své pušky, nebo i ministr či jiný vládní zástupce, ale role likvidátora se ujali lidé zevnitř univerzity,

předně její rektor Petr Dvořák. Moc si nemusí špinit ruce přímo, už jsou zase přísluhovači moci, jako byli vždy. Najdou se lidé, kteří za pomoc zbitému člověku jsou svolni profesně likvidovat v zaměstnání, protože zbitý a jeho pomocník nepatří k patolízalům vládní moci.

ZDROJ: Blogosvet